

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **I. S.**

skazanej z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 19 grudnia 2023 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie

z dnia 2 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 277/23,

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowie.**

JML

UZASADNIENIE

I. S. została oskarżona o to, że: w dniu 25 stycznia 2023 roku w T. (...),
działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym sprawcą, w krótkich odstępach

czasu, przy wykorzystaniu tej samej sposobności i w podobny sposób oraz wykorzystując nieuwagę pracowników sklepów dokonała zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 721,91 zł, działając na szkodę L. S.A. z/s w G. i P. P. sp. z o.o. z/s w P., a to:

1. w dniu 25 stycznia 2023 roku w T. na ul. S. w sklepie wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym sprawcą dokonała zaboru w celu przywłaszczenia odzieży, powodując straty o łącznej wartości 236.91 zł na szkodę T. S.A. z/s w G.,
2. w dniu 25 stycznia 2023 roku w T. na ul. S. w sklepie wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym sprawcą dokonała zaboru w celu przywłaszczenia odzieży, powodując straty o łącznej wartości 485 zł na szkodę P. P. sp. z o.o. z/s w P., tj. o popełnienie czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k.

Na podstawie art. 335 § 2 k.p.k. prokurator złożył wniosek o uznanie I. S. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i wymierzenie uzgodnionej z nią kary 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym oraz orzeczenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 23 zł na rzecz L. S.A. z siedzibą w G. oraz kwoty 30 zł na rzecz P. P. sp. z o.o. z siedzibą w P.

Sąd Rejonowy w T. na posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2023 roku, w sprawie o sygn. akt II K 277/23, uznając, że wniosek prokuratora jest zasadny, wydał wyrok skazujący I. S. zgodny z tym wnioskiem.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 10 czerwca 2023 roku bez postępowania odwoławczego.

Kasację od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 5 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 6 k.p.k., polegające na wydaniu wobec I. S. na posiedzeniu pod jej nieobecność wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy w sytuacji, gdy zawiadomienie o terminie posiedzenia wysłano na inny, niż wskazany przez oskarżoną adres, co skutkowało naruszeniem jej prawa do obrony.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Tarnowie do

ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna i to w stopniu oczywistym w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie dostrzegł skarżący, że Sąd Rejonowy w Tarnowie, wydając zaskarżony wyrok, dopuścił się rażącego i mającego istotny wpływ na treść tego orzeczenia uchybienia (art. 523 § 1 k.p.k.).

Zgodnie z treścią art. 343 § 5 k.p.k. oskarżony ma prawo do wzięcia udziału w posiedzeniu, przy czym jego udział jest obowiązkowy, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi. Przepis art. 117 § 1 k.p.k. stanowi, że uprawnionego do wzięcia udziału w czynności procesowej zawiadamia się o jej czasie i miejscu, chyba, że ustawa stanowi inaczej. Z kolei z § 2 art. 117 k.p.k. wynika, że czynności nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiała się, a brak jest dowodu, że została o niej powiadomiona.

Odnosząc powyższe unormowania do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, że posiedzenie w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora wyznaczono na dzień 2 czerwca 2023 r., zaś zawiadomienie o tym posiedzeniu wysłano oskarżonej na adres (...) (k. 88), choć oskarżona przesłuchana w charakterze podejrzanej w dniu 27 stycznia 2023 roku jako miejsce zamieszkania (dłuższego pobytu) w Polsce wskazała: (...) (k. 54). Oskarżona nie stawiała się na posiedzenie, a w protokole odnotowano „nie stawiała się - prawidłowo zawiadomiona” (k. 134). Niewątpliwie podstawą takiego uznania było ustalenie, że wysłana oskarżonej korespondencja dwukrotnie awizowana przez 7 dni, nie została przez nią odebrana w placówce pocztowej (k. 132; k. 133). Sąd procedował na wskazanym terminie posiedzenia i uwzględniając wniosek prokuratora – wydał wyrok skazujący.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że w postępowaniu doszło do rażącego naruszenia przepisów art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 343 § 5 k.p.k., a w konsekwencji także do rażącej obrazu art. 6 k.p.k. Oskarżona nie została bowiem skutecznie zawiadomiona o terminie posiedzenia, w którym miała prawo wziąć udział, a mimo to czynności procesowe przeprowadzono pod jej nieobecność i wydano wyrok skazujący. Wskazane uchybienia bez wątpienia mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem oskarżona została pozbawiona możliwości

zaprezentowania swojego stanowiska w trakcie posiedzenia, w tym ewentualnie cofnięcia bądź modyfikacji swojego oświadczenia o wyrażeniu zgody na warunki skazania.

Wobec tego doszło do zaktualizowania się podstawy kasacyjnej z art. 523 § 1 k.p.k., co skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku w odniesieniu do skazanej I.S. i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowie.

Procedując ponownie, Sąd Rejonowy rozpozna prawidłowo sprawę mając na względzie obowiązujące przepisy prawa - w tym prawa karnego materialnego dotyczące wartości przedmiotu czynności wykonawczej przestępstwa kradzieży (wartość tzw. czynów przepołowionych) i stosownych w tym aspekcie konsekwencji procesowych.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

JML

[ał]